

Jak jsem vařil bramborovou polévku

„Ta bramboračka je moc dobrá,“ řekl Kubík a odložil lžíci. „Z čeho jsi ji, babičko, uvařila?“ Babička odpověděla: „Dala jsem do ní brambory, mrkev, celer, petržel, cibuli a stroužek česneku. Vodu jsem posolila a vařila tak dlouho, aby brambory a zelenina byly měkké.“ „Tak to je jednoduché, příště ji uvařím sám,“ řekl Kubík a čekal pochvalu. „Jenže to by sis musel vypěstovat taky zeleninu sám, stejně jako já.“ odtušila babička. „Tak začneme hned po obědě!“ vykřikl nadšeně Kubík. „Ale teď máme podzim, brambory a zelenina se sadí na jaře,“ vysvětlila babička a dodala: „Máme před sebou dlouhou zimu a po ní nás čekají jarní práce. Musíme připravit půdu, dostaneš záhonek a na něm si budeš hospodařit.“ Na Vánoce dostal Kubík pod stromeček malé hrábě, motyčku, ale také stavebnici, na kterou se moc těšil.

Konečně roztál poslední sníh, sluníčko začalo pěkně hřát. Na zahradě se objevily první květiny a kolem nich začali poletovat motýli a včely. „Kubíku! Je čas zasadit brambory a vyset zeleninu, abys mohl uvařit bramboračku!“ připomněla Kubíkovi babička. Na svém záhonku vysadil malý zahrádkář čtyři brambory a vysel mrkev, petržel a cibuli. Nastala doba čekání, až ze semínek vyrostou rostliny a záhonek se zazelená. Brambory začaly klíčit a vystrkovat z půdy první listy. „A teď musíme dávat pozor, aby se na nich neobjevily mandelinky. Včera jsem viděla prvního brouka a našla i jeho červené larvy. Mandelinky by nám mohly zničit celou úrodu.“

Všechno dobře dopadlo, Kubík se vzorně staral o svůj záhonek, pomáhal babičce zalévat zeleninu, když bylo potřeba. Na konci léta si sám vykopal své brambory, mrkev, petržel a cibuli. Všechno umyl a nakrájel do hrnce. Jen plynový sporák zapálila babička. Když potom nalávala polévku do talířů, řekla: „Tak Kubíku, už víš, jak se vaří bramborová polévka?“